

DÁTUM

1989 · V · 31 · SZERDA

I/23.

» S MOST A DOLOGRA «

ÁRA: 4,80 Ft

Kormánypárti ellenzék?

A Magyar Nemzet szombati (május 27-i) vezércikke páratlan eseménynek nevezi, hogy előző nap a kormány döntése mellett tüntettek olyan társadalmi szervezetek támogatói, amilyen az eddig inkább ellenzéki milióban mozgó Duna Kör. Meg kell azonban mondanom, hogy ezen a tüntetésen, amely a nagymarosi építkezés felfüggesztését üdvözölte, sokan épp azért nem vettek részt, mert elhibáztak tartották a demonstrációra mozgósító felhívás alapszínét, a Németh Miklóst támogató, szinte kormánypárti jellegét.

A tüntetés szervezői hangsúlyozták, hogy a magyar környezetvédők nem akarnak öncélúan szembehelyezkedni a kormánnyal, hanem konstruktív módon készek elismerni a helyes döntéseket.

Ez eddig rendben is volna. Annál is inkább, mivel a Duna Kör — akár a többi hasonló környezetvédelmi szerveződés — nem politikai párt és nem tartozik az ellenzékhez. Ugyanakkor tisztában kell lennie viszont azzal, hogy tömegei javarészt, főleg pedig legharcosabb támogatói, igenis a politikai ellenzékhez tartoznak. Az ellenzéki tömegeket azonban korántsem hatotta meg annyira a nagymarosi építkezés felfüggesztése és a kormánnyal ezzel összefüggő ausztriai és csehszlovákiai puhatolozásai, hogy ezek fejében készek lennének feltétlen bizalmukat kinyilvánítani a még mindig kommunista kormány iránt.

Figyelemre méltó, hogy eközben számosan arról igyekeznek meggyőzni a bizalmatlan közvéleményt, hogy a kormány jellegében immár döntő változás megy végbe. A Magyar Nemzet már hivatkozott vezércikke szerint például perdöntőnek látszik a magyar kormány önállósodási szándéka. Ez az önállósodás természetesen a pártközponttal szemben értendő, jöllehet, Németh Miklós továbbra is a kommunista párt Politikai Bizottságának a tagja és megváltozott összetételű kormánya egy híján még mindig csak párttagokból áll.

Az is igaz persze, hogy a kommunista pártban szerveződnek a mélyreható reformot kívánó erők, és Németh Miklós mind nagyobb mértékben támaszkodhat rájuk. Elismerem akár azt is, hogy a PB-tag kormányfó ehhez a pártban belüli küzdelemhez igényt tarthat az ellenzék jóindulatára. Ebben az értelemben magam is helyeslem, hogy a május 26-i tüntetés szervezői alá kívánták támasztani a kormányfó döntését, illetve ezáltal erősíteni kívánták pozícióját a konzervatívokkal és a centrummal szemben. Am tökéletesen megértem, ha az ellenzéki tömegek keveslik Németh Miklós és a kormány intézkedéseit, főleg pedig erőtlenség tartják szembeszegülését a Grósz-féle csoporttal.

A Magyar Nemzet cikkírójának véleményével szemben nem az a perdöntő, hogy a kormánnyal szándéka az önállósodás, hanem az, hogy valóra váltja-e szándékát. A pártban belül sem az jelent minőségi változást, hogy a reformkörök megszerveződnek, miközben Horn Gyula kijelenti, hogy a pártban nincs válság, vagyis elkendőzi a konfliktust. Csak a reformerők teljes győzelme hozná meg a fordulatot. Nehéz elképzelni ezt a győzelmet addig, amíg Grósz Károly ül a főtitkári székben, és amíg nyíltan meg nem ütköznek a konzervatívokkal.

Lengyel László, az ismert reformközgazdász, május elején azt az új elgondolást körvonalazta, hogy az MSZMP helyett a kormány váljék új hatalmi központtá. De azaz lehet-e, amíg nem szánja rá magát, hogy szembeszálljon a pártközponttal? És rászánhatja-e magát, amíg a kormányfó és miniszterei csaknem mind párttagok és amíg az ellenzékkel szemben

egyetlen döntéshozó erő a pártközpont, a pártapparátus? Miféle programja lehetne egy olyan kommunista kormánynak, mely elszakadt saját hatalmi támaszától és gyökereitől? Lengyel László szerint a kormánynak a mindennapi tennivalókkal kellene foglalkoznia, de úgy, hogy ne kötelezhesse el magát egyetlen stratégiai kérdésben sem. Ezekről a nemzeti kerakasztal mellett születessenek a döntések.

Am vajon létrejöhet-e ilyen nemzeti kerakasztal, nem billeg-e majd a lába, ha a támaszául szolgáló erők nem bontakoznak ki világosan, ha a régi hatalmi struktúra koncepciója nyíltan meg nem ütközik az újjal? Az Ellenzéki Kerakasztal kinyilvánította; nem zárkozik el attól, hogy az országgyűlés meg a kormány képviselői is részt vegyenek a nemzeti közmegegyezést célzó vitában, de csak a hatalmat gyakorló párt tárgyaló küldöttségében. Az ellenzék nyilvánvalóan nem adja fel eddigi álláspontját és nem hajlandó valami amorf halmaz részeként tárgyalgatni.

Bármennyire képlékeny is a helyzet, bármennyire zavarban van is a hatalom, a frontvonalak összekuszálása aligha vezet eredményre.

A Magyar Nemzet vezércikkírója szerint a reformerek és konzervatívok körvonalazódó összecsapásában a társadalomnak nincs más esélye, mint hogy a kormány mellé álljon. Eltérőmódon ennek. A társadalomnak az ad esélyt a kibontakozásra, az ellenzéknek az módot politikája hatékonnyá tételére, ha nyomást gyakorol a kormányra, és magát a pártot is nyomás alá helyezi. Nem lehet és nem szabad elkerülni e kommunista pártban belüli válságot, amiből azonban nem romhalmaznak kell előállnia, hanem a reformkörök világos és szilárd győzelmének. Mert bármennyire igaz is, hogy a magyar többpártrendszer még csak születőben van, a kormány nem lebeghet a társadalom fölött, annak pártra vagy pártokra kell támaszkodnia. És egy kommunista kormány támasza aligha lehet valamely ellenzéki koalíció, miközben saját kommunista pártja szétmállik. A legkonstruktívabb ellenzék sem válhat a kormány pártjává, mert ezzel léte alapját semmisítené meg.

A kibontakozásnak két pillére lehet. Az ellenzéki koalíció és a kommunista párt reformerői. Ha a reformkommunisták hamarosan végleges győzelmet nem érnek el a saját pártjukban, úgy halaszthatatlanná válik egy pártokfüvüli jellegű szakértői kormány felállítása, amint ezt a Szabad Demokraták Szövetsége már korábban javasolta. Ez a szabad választásokig maradna hivatalban. Akár az egyik, akár a másik lehetőség valósul azonban meg, az ellenzéknek nincs más útja, mint amelyen elindult: összehangoltan lépni fel és nyomást gyakorolni a kormányra, a kommunista párttra. Ami persze nemcsak tárgyalóasztal mellett hangoztatott követeléseket jelent, hanem a tömegmozgalmat is. Mindehhez pedig nem rózsaszínű illúziók kellene, hanem tömegesen kell létrehozni az ellenzékhez tartozó pártok szervezeteit.

Egy olyan kompromisszum, amely az Ellenzéki Kerakasztal egységének megbontásából jönne létre, és amelyben egy alkotmányjogi értelemben erős köztársasági elnök egyfelől az egyértelműen meg nem tisztult kommunista párttra, másfelől egy populisztikus jellegű Demokráta Fórumra támaszkodva próbálná végrehajtani a gazdaság szanálását, a visszarendezés komoly veszélyét hordaná magában.

Gadó György

Igazi emlék-művek

A világ első Kossuth-szobra Siómaroson... és a közigazgatásban „rátelepedett” Balatonszabadban a megújított első világháborús emlék: a magyar korona és a második világháborút idéző évszám az idén került rá.

fotó: Kapfinger András

ManDÁTUM

Folt hátán folt

Az Országházban még mindig nem készült el a szövetszámláló berendezés, amely elektronikus úton, számítógéppel dolgozna fel a képviselők igenjeit meg nemjeit. Viszont maguk a képviselők igen jól programozhatók, hiszen nem is olyan régen a kormány megszavaztatta velük azt, amit később minisztertanácsi határozattal felfüggesztettek. Nevezetesen a bős-nagymarosi építkezéssről van szó. Az most nem kérdés, hogy míg az építkezés folytatásához kérték az országgyűlés igenjét, addig az építkezés felfüggesztéséhez már nem. A kérdés az, hogy tulajdonképpen ki vagy mi kormányoz harmadik magyar hazánkban? Az országgyűlésről immáron kiderült, hogy alkalmatlan jelenlegi összetételében felelős döntések meghozatalára, hiszen könnyen manipulálhatók a honatyák és honanyák, illetve köti őket a pártfegyver. Legalábbis hetven százalékat, azokat, akik az MSZMP tagjai. Őket tehát a

pártjuk kormányozza. Átételelesen pedig ők minket, azaz a hozzávetőlegesen nyolc-tíz százalékos kisebbség a többséget. Erről ennyit. És hogyan? Ebben az esztendőben az autópályadíj kihirdetésével, majd gyors visszavonásával már volt egy látványos kudarc a kormányzatnak, ami nyilvánvalóvá tette, hogy intézkedései átgondolatlanok, megalapozatlanok. Tudott és bebizonyított tény, hogy az adórendszer sem hozta meg, az úgymond, gazdasági stabilizációt, sőt jelentősen rontja a munkavállalási kedvet, és olyan rétegeket is az elszegényedés útjára visz, amelyek az adócsapás nélkül akár a tisztas magyarországi középszer színvonalán is élhetnének. Makacs ez a kormány. Makacsul ragaszkodik a lakosság lehető legnagyobb kizsákmányolásához. Adóval, áremelésekkel, a fizetések lehető legalacsonyabb szinten tartásával. Viszont híjával van a kormányzási bölcsességnek. Fél évvel

ezelőtt tűzzel-vassal keresztülhajtotta akaratát a vízierőmű építésének folytatására. Mára belátta azt, amit már akkor is mondtak neki. Persze, a szavahihetőség körül sincs minden rendben. A mostanit megelőző benzinár-emeléseket azzal indokolták, hogy útalapot hoznak létre, siralmas állagú közútjaink javítására. Az áremelés megtörtént, az alap létrehozása nem. Hogy úgy mondjam, útjaink (útjaik) továbbra is alaptalanok.

Aztán ugye a Nemzeti Színház építése körül sincs minden rendben. Az adományokkal olyasmi történt, mint a sokszor előforduló eset a vándorfényképészektől. Felvette az előlegeket, aztán fényképezni már elfelejtett megjönni.

Persze, felmerülhet a kérdés: vajon méltó-e a mostani kormányzat arra, hogy emléket a nemzet színházában örökítse meg?

Czakó Sándor

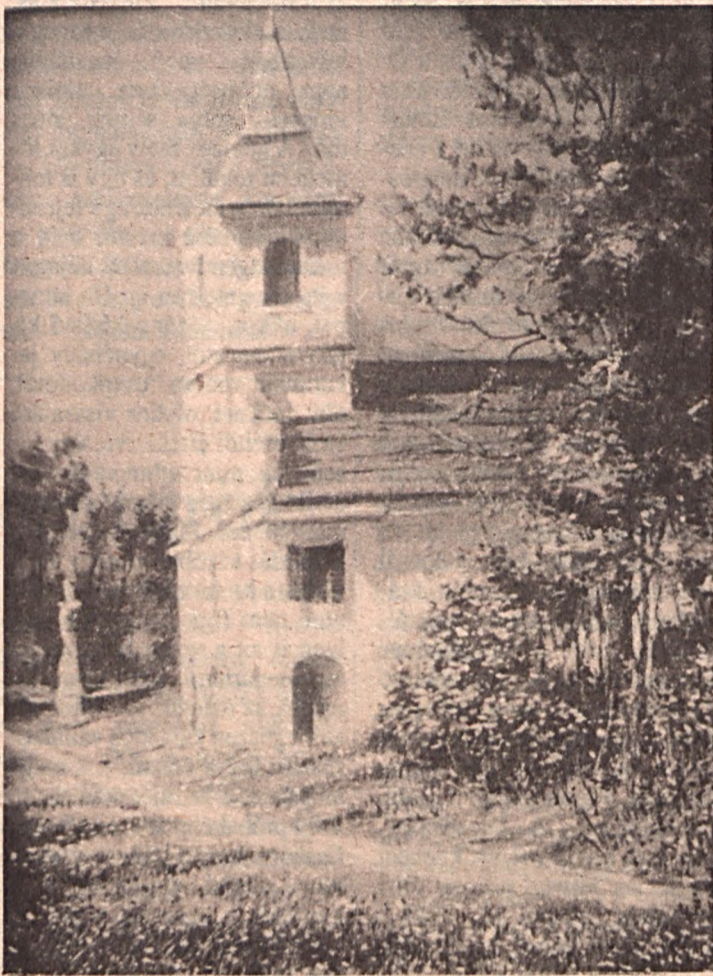

Szekszárdi emlékek szerelmese

Cseh Gábor nem ajándékoz festményeket — és marad

Sokáig tündöttem, amikor „frögépet ragadtam”, hogy a szinte országszerte ismert festőművészről, Cseh Gáborról hogyan szóljak e regionális lapban. Miként mutassam be, illetve kell-e őt igazából bemutatni? El kell-e mondani érényeit? Ecsetelni kell-e tehetségét? Úgy hiszem, nem szükséges a kezdetekhez visszanyúlni. Ezért a roppant termékeny művészről rendhagyó módon rendhagyó műfajban szólok, azaz rendhagyóan festem le. Hogy miért éppen most? Annak pontos magyarázata van. Tegnap nyílt meg — ki tudja, hányadik — kiállítás. Egy-két hétig a Baranya megyei dunaszekcsői — no és az arra járók — gyönyörködhetnek alkotásaiban. A régi és új képekben, s gondolom, igen nagy szeretettel a napokban elkészült gesztus-értékű (is) képben, amely a dunaszekcsői Szentháromság kápolnát ábrázolja.

A dunaszekcsői kápolna

kedik, ugyanakkor nem veszi visszaélésnek azokat a megjegyzéseimet, melyek egy-egy valamikori elkapott mondatára épülnek. Még akkor sem, ha rendőralezredes. (Egyébként a

hetvenes évek közepén tőle hallottam az akkor még „hátáresetnek” számító, igazán szellemes és találó rendőrvicceket igen nagy mennyiségben.)

Azt mondta egyszer Cseh Gábor, hogy tragédiának érzi: „nem lehetek saját városomban proféta”. Mit is értsünk ezen a kijelentésen? A művész már igen régóta festi a szekszárdi tájat, olykor a leges-legutolsó pillanatban „teszi” vászonra az ősi kis tanyát, a halálraftélt városrészt, az ívében megbontatlan domboldalát. A kép a múlt hű tükreként marad, a kicsiny házakat pedig lebontják, a dombokat megbontják. Valami különös érzéssel (előérzetel) festi meg azokat az épületeket, melyekről nem tudja, legfeljebb csak érzi, hogy léteikből már csupán öt-tíz perc van hátra... S ezektől a képektől nem válik meg, ezekből soha nem ad el egy darabot. „Vagyok annyira lokálpatrióta, hogy szekszárdi festményt el nem adok”.

S a szó másik értelmében sem ad, azaz most következnek a „prófétaság” történelme, melynek felvezetésül nyilván megint őt idézem: „Soha nem adtam ajándékba képeket elvtársaknak”. Nem adott, tehát maradt — itthon. Soha nem volt tagja testvérvárosi delegációnak, nem járt Tambovban, Karl-Marx-Stadt-ban, Besons-

ban. Egyszer egyik „főelvtársnál” volt valamiféle megbeszélése Cseh Gábornak. Fogadtatása teljesen normális volt. Amikor szóba került, hogy műterem-gondjai vannak, a másik részről nyomban az került szóba, hogy jó lenne egy kép... egy szép és nagy festmény...

— Mekkora kellene? — kérdezte a művész.

— Hát valami szép nagy. Ekkora... — tárult szét az elvtárs karja.

— Oké. Hatvanezer forint — és rezzenéstelen arccal üldögélt a süppedős fotójen a festő, majd megkavarta kávéját. Mondanom sem kell, hogy műterem még nincs, hogy a BM segítségével költözhetett a család egy emberhez méltó méretű lakásba, amelynek egyik szobája szolgál műteremként, hogy ott nagyméretű képet festeni csak fondorlattal lehet, mert nincs tér, nincs távolság, így nincs rálátás. Úgymond „fővezető” még nem nyitotta rá a lakás ajtaját, hogy megnézzék: hol készülnek a „nagyméretűek”?

Annál inkább kopogtatnak ajtaján a külföldiek, mi több, csoportokat is visznek hozzá, hogy láthassák, hogy dolgozik egy magyar festőművész, s közben egy alkalmi tárlaton gyönyörködhesse az alkotásaiban. Hogy van miben, az bizonyos, s kétségkívül az is valamiféle művészi rangot jelez, hogy Cseh Gáborhoz rendre viszik — mondjuk úgy, hogy —

lelki felüdülésre a művészetet kedvelőket.

Elgondolkodtat az is, hogy Cseh Gábor nem tagja a Művészeti Alapnak. Amikor megpróbált bejutni, kérvényére és az ilyenkor szokásos beadványaira egy stencilezett papírt kapott, miszerint szakmai felkészültsége nem üti meg a kívánt szintet. Ezt nincs jogom megkérdőjelezni, ugyanakkor mégis van. Pontosan azért, mert ismerem a munkáit. És azért is, mert amikor amatőröknek hirdettek meg pályázatot, őt ebből azért zárják ki, mert „profí”. Amikor fordított a dolog, akkor arra hivatkoznak, hogy „amator”. Vagyis a művész pillanatnyilag ama bizonyos két szék között van... valahol. Talán rendezni lehetne vele és a hasonló helyzetben lévőkkel ezt a furcsa állapotot. Azokkal, akik már bizonyítottak, s most — csak némi megbántottság miatt — nem is akarnak az „alap” tagjaivá lenni.

A Nimród című lap a közelmúltban országos képzőművészeti pályázatot hirdetett meg. Cseh Gábor három gemenci képét küldte el. Mindhárom lezsúrírték... S hasonló folyamat nem ritka a művész életében. Azéban, aki szép képeivel a közönség elismerését méltán vívta ki, s akivel kapcsolatban méltán hiányolhatjuk, hogy miért nem állít ki mives grafi-kái közül is rendszeresen.

V. Horváth Mária

Bizsuk és Bözsik az újvidéki bolhapiacon

(fotó: Kapfinger András)

**TÁJÉKOZTATÓ
A MAGÁNSZEMÉLYEK
RÉSZVÉNYVÁSÁRLÁSI
FELTÉTELEIRŐL**

(KIVONAT)

Egy részvény névértéke 100.000,- Ft. Jegyzéskor a névérték 30%-a kötelezően befizetendő, de ennél nagyobb összeg, sőt a teljes névérték is befizethető.

A részvényjegyzés futamideje 1989. február 16-tól 1990. szeptember 30-ig tart. Ez időszakban az új részvényjegyző tulajdonosi jogait nem gyakorolhatja, de a befizetett összeg után a befizetéstől az alaptőkeemelésről véglegesen határozó közgyűlés napjáig (várhatóan 1990. október 1.) a magánrészvényeseket évi bruttó 17% kamat illeti meg.

Az új részvényes tulajdonosi jogait 1990. október 1-től gyakorolhatja. Ekkor kerül a birtokába az a bemutatóra szóló, forgatható értékpapír, amely évente osztalékra jogosítja, illetve a részvény várható árfolyamemelkedése nyereséget biztosít számára.

**új értékpapír · magánrészvény
· biztos befektetés ·
árfolyam-emelkedés · osztalék**

Könyvet szeretne?

Hamarosan megjelenik

Illés György: Piások, zugmérők, mámorkeresők

Kiadja: a Babits Kiadó, Szekszárd

* * *

révai nagylexikona révai nagylexikona révai nagylexikona

RÉVAI NAGYLEXIKONA

Az első két kötet ára: 917,- Ft/db.

Név: .....

Cím: .....

..... példányban

megrendelem

a Révai Nagylexikon köteteit az alábbi címen:

Babits Kiadó, Szekszárd, Pf.: 237

A megrendelés határideje: 1989. június 30.
Megrendelése után a megjelenéssel és fizetéssel kapcsolatos kérdésekről részletes tájékoztatót, valamint befizetési csekkeket küldünk!

Részletfizetési kedvezmény!

MEGRENDELÉS

Megrendelem a „Dátum” c. napilapot ..... példányban 1989. június hó 1-től. Vállalom, hogy az előfizetési díjat a nálam jelentkező postai kézbesítőnek kiegyenlítem.

Név: .....

Lakcím: .....

**A megrendelőlapot
kérjük az alábbi címre eljuttatni:**

Dátum Lap- és Könyvkiadó Rt.

Szekszárd, Bajcsy-Zs. u. 7.
7100

BÉRBEADÁS

AUTÓDARUK
FÖLDMUNKAGÉPEK
SZÁLLÍTÓESZKÖZÖK

tel.:13—819

GÉPKÖLCSÖNZÉS

BETONKEVERŐK, KOMPRESSZOROK,
FELVONÓK, SZERELŐÁLLVÁNYOK,
VAKOLÓGÉPEK, SZÁLLÍTÓSZALAGOK,
TMK BÉRMUNKA

tel.:26—233

GEMENC KIRÁNDULÓ KÖZPONT AJÁNLATA

Étterem: Várjuk Kedves Vendégeinket a Gemenci Kirándulóközpontban üzemelő Trófea Éttermünkben: Vadhúsokból készült kitűnő ételekkel, történelmi borvidékünk boraival, széles választékú üdítőitalokkal, kellemes környezettel.

**Lovasiskola: Lovastanfolyam kezdőknek
Pónilovaglás gyerekeknek
Tereplovaglás haladó lovasoknak
Erdel sétakocsikázás
Fogatok esküvőkre
Jelentkezni a Kirándulóközpontban lehet.**

Cégünk 0,3—1,0 mm-es alumínium lemezből gyárt formarészeket, méretük 0,2—1,0 m² közötti. Szerszámkészítő kisüzemet, illetve vállalkozókat keresünk (modell-készítőt, kopírozásra modell-készítőt, szerszámkészítőt)

- sajtoló szerszám (alumíniumból és acélból a mellékelt ábra szerint)
- mélyhúzó szerszám (egy- vagy többlépcsős)
- kivágó szerszámok
- a sajtolt alkatrészeket méretre vágó szerszámok

gyártására.

A bélyeg és a matrica nyers darabjait cégünk biztosítja, igény szerint a szerszámok kialakításához segítséget nyújtunk, esetleg a szerszám készítéséhez modellt adunk.

Ajánlatokat a rendelkezésre álló géppark és a referenciák leírásával „Svájci cég” jellegre, a szerkesztőség címére kérjük.

